

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok VIII Nr 20 (2338)

Łódź środa 23 stycznia 1952

Coraz więcej głosów w Europie zachodniej za rozszerzeniem handlu ze Wschodem

Przed Międzynarodową Konferencją Gospodarczą w Moskwie

WIEDEŃ, 22.1. W Leoben odbyła się konferencja przedstawicieli rad zakładowych 29 wielkich zakładów metalurgicznych. Uczestnicy konferencji uchwalili rezolucję, w której domagają się zacieśnienia stosunków handlowych z ZSRR i krajami demokracji ludowej.

PARYŻ (PAP). — Dziennik „L'Humanite” omawiając kryzys w przemyśle samochodowym, przytacza wypowiedź dyrektora naczelnego zakła-

dów samochodowych Renault-Lefaucheur, który oświadczył, iż „konieczne jest przywrócenie wymiany handlowej z krajami Wschodu”.

Konferencja pracowników przemysłu samochodowego, która obradowała w Paryżu w dniach 12 i 13 stycznia, również wypowiedziała się za rozszerzeniem wymiany handlowej z krajami Europy wschodniej.

Kupcy i przemysłowcy departamentu Aube wystosowali do ministra przemysłu rezolucję z żądaniem zawarcia normalnych układów handlowych z krajami Europy wschodniej oraz powołali komisję w celu zbadania problemów, związanych z nadchodzącą konferencją gospodarczą w Moskwie.

Nawet reakcyjny dziennik „Figaro” stwierdza, że ograniczenie obrotów handlowych z Europą wschodnią zwiększa w znacznej mierze trudności

gospodarcze krajów zachodnio-europejskich.

Parlament Iraku solidaryzuje się z narodem egipskim

PARYŻ, 22.1. W Bagdadzie odbyło się posiedzenie parlamentu irackiego, na którym postawie uczcili chwilą ciszy pamięć Egipcjan, poległych w walce narodowo-wyzwoleńczej przeciwko okupantom angielskim. Posłowie uchwalili rezolucję, w której polecają przewodniczącemu parlamentu zakomunikować parlamentowi egipskiemu o całkowitym poparciu przez naród iracki słusznych żądań Egiptu w jego walce o wolność i niepodległość oraz w walce o zjednoczenie Egiptu z Sudanem.

Z miast i wsi całej Polski napływają nowe zobowiązania

dla uczczenia 10 rocznicy powstania PPR

WARSZAWA, 22.1. — ZAŁOGI ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOWYCH, REALIZUJĄC ZOBOWIĄZANIA, PODJĘTE DLA UCZCZENIA 10 ROCZNICY POWSTANIA PPR ZNAZNIE ZWIĘKSZAJĄ WYDAJNOŚĆ SWEJ PRACY, Z CAŁEGO KRAJU, Z MIAST I WSI, W DALSZYM CIĄGU NAPŁYWAJĄ ZOBOWIĄZANIA PRODUKCYJNE.

W hucie im. F. Dzierżyńskiego w Zielonce stalownicy przekraczają

walcownicy: Józef Myśliwiec i Franciszek Kałuża realizują już czwarty rok Sześciolatki, a tokarz Jerzy Walus kończy trzeci rok Planu 6-letniego. Myśliwiec uzyskał w ub. roku tytuł najlepszego walcownika, wykonując średnio 209 proc. normy.

Wzmagając wydajność pracy ślusarzy stalownicy zdecydowały wykonać plan za pierwszy kwartał br. ze znaczną nadwyżką.

Obok masowych meldunków z zakładów pracy, donoszących o ponadplanowej produkcji i setkach tysięcy zł oszczędności, jakie zobowiązują

się dla uczczenia 10 rocznicy powstania PPR wygospodarować załogi robotnicze, coraz liczniej plyną zobowiązania ze wsi. Chłopi postanawiają zwiększać produkcję hodowlaną, aby dostarczać więcej mięsa i nabiału pracującej ludności miast.

Iran zamknął konsulaty brytyjskie

PARYŻ, 22.1. Z Teheranu donoszą, że rząd irański odrzucił protesty rządu brytyjskiego przeciwko zamknięciu w sprawie zamknięcia konsulatów brytyjskich na terytorium Iranu i wprowadził to zarządzenie w życie.

Cegielnia w Zielonce trzecia pod względem wielkości w Europie da rocznie 50 milionów sztuk cegieł

WARSZAWA, 22.1. Na budowie największej i najnowocześniejszej w kraju cegielni-giganta w Zielonce rozpoczęła się wyjątkowa walka o przyspieszenie terminu uruchomienia tego obiektu.

W chwili obecnej na terenie tego olbrzymiego zakładu ceramicznego trwają w pełnym toku prace przy budowie pieców, suszarni itp.

Już za kilka miesięcy z cegielni Zielonka, której uruchomienie przewidziane było dopiero w 1953 r., wyjdą pierwsze cegły. Ta największa w kraju cegielnia i trzecia pod względem wielkości w Europie, która po pełnym uruchomieniu produkować będzie do 50 milionów sztuk cegieł rocznie, stanie się jednym z głów-

nych źródeł zaopatrzenia rozwijającego się warszawskiego zagłębia budowlanego.

Tunis walczy o niepodległość

Fala manifestacji i krwawe zajęcia w całym kraju

PARYŻ, 22.1. Sytuacja w Tunisie jest nadal bardzo napięta. W stolicy kraju i w miastach prowincjonalnych ludność manifestuje przeciwko panowaniu imperia listów francuskich i żąda niepodległości. Władze kolonialne usiłują stłumić ten ruch wywołany za pomocą policji i wojska.

W mieście Tunis odbyła się w poniedziałek potężna manifestacja przed pałacem francuskiego rezydenta generalnego — De Hautecloque. Policja strzelała do tłumu. Dwie osoby zostały ranne. Dokonano licznych aresztowań.

Również w Nabeul policja wystąpiła we wtorek przeciwko manifestantom. Trzy osoby zginęły wskutek wybuchu granatów, 20 osób odniosło rany.

Według doniesień prasy paryskiej, w mieście Tunis doszło we wtorek rano do dalszych zajęć. Szczegóły nie są na razie znane. W porcie Farina zabity został jeden żandarm. We wtorek w go-

dzinach popołudniowych poważne wydarzenia rozegrały się w Soussie, gdzie podczas ciężkich starć zginęło — według dotychczasowych informacji — 10 osób, a 25 osób odniosło rany.

Związek Radziecki domaga się przyjęcia do ONZ wszystkich państw, które zgłosiły swe kandydatury

PARYŻ, 22.1. W Komisji Politycznej toczy się nadal dyskusja nad sprawą przyjęcia nowych członków do ONZ.

Wystawa pomysłów racjonalizatorskich w przemyśle wełnianym łodzi

W dniu dzisiejszym o godz. 13.30 odbędzie się uroczyste otwarcie klubu racjonalizatorów w ZPW im. Włosny Ludów.

Z okazji otwarcia klubu racjonalizatorów, Centralny Zarząd Przemysłu Wełnianego organizuje w lokalu klubu ZPW im. Włosny Ludów przy Alei 1 Maja 119-121 ogólnopolską wystawę eksponatów i pomysłów racjonalizatorskich przemysłu wełnianego.

Wiceprzewodniczący delegacji radzieckiej w ONZ J. Małik wygłosił w tej sprawie przemówienie, w którym podkreślił, że liczne propozycje, wysuwane przez przeciwników procedury, ustalonej przez Kartę, mają na celu przeforsowanie przyjęcia do ONZ grupy państw popieranych przez blok amerykańsko-angielski oraz zamknięcie drzwi ONZ przed krajami demokracji ludowej.

W oparciu o Kartę NZ delegacja radziecka składa projekt następującej rezolucji:

„Zgromadzenie Ogólne Zaleca Radzie Bezpieczeństwa ponowne rozpatrzenie wniosków Albanii, Mongolskiej Republiki Ludowej, Bułgarii, Rumunii, Węgier, Finlandii, Włoch, Portugalii, Irlandii, Jordanii, Austrii, Ceylonu, Nepalu i Libii w sprawie przyjęcia w poczet członków Organizacji Narodów Zjednoczonych”.

Antyamerykańskie demonstracje w Sudanie

PARYŻ, 22.1. Z Chartumu donoszą, że w związku z przybyciem do Sudanu radcy ambasady amerykańskiej w Kairze Mattisona i przedstawiciela departamentu stanu USA Steblera w całym Sudanie odbywają się wiece i masowe demonstracje na znak protestu przeciwko imperialistycznej polityce Anglii i USA w stosunku do Egiptu i Sudanu.

ROBOTNICZY UZYSKAJĄ DYPLOMY INŻYNIERSKIE

WARSZAWA. — Ustawa o stopniu inżyniera (na podstawie której osoby zatrudnione na stanowiskach powierzanych zwykle inżynierom i posiadający długoletnią praktykę mogą uzyskać dyplom inżynierski) realizowana jest z całą konsekwencją. Według przewidywanych danych do dnia 1 kwietnia 1951 r. tj. w okresie około 2 lat, ponad 1.600 osób złożyło egzaminy i uzyskało dyplomy w poszczególnych specjalnościach inżynierskich. Liczba osób, które zgłosiły się do egzaminów wynosi prawie 7 tysięcy.

24 godziny na świecie

SUKCESY FILMU POLSKIEGO W NOWYM JORKU
NOWY JORK. — Na ekran kinoteatru „Stanley” w Nowym Jorku wszedł polski film dokumentalny „Pokój zwycięży”. Film ten wyświetlany jest w wersji angielskiej.

Amerykańska prasa postępuje z entuzjazmem oceną wartości tego filmu, uważając, że jest to jeden z najlepszych filmów dokumentalnych ostatnich lat. Dziennik „New Daily Compass” zaleca obejrzenie filmu polskiego „Pokój zwycięży” wszystkim Amerykanom, którzy konają się, że nadziei czas zerwania z polityką wojny. Nawet „New York Times” uznaje wysoką wartość filmu polskiego.

RZĄD IRAŃSKI NIE ZGADZA SIĘ...
LONDYN. — Agencja dokumentarna Reutera donosi, że rząd

Pogrzeb Jerzego Borejszy

WARSZAWA. — Dnia 22 bm. odbył się w Warszawie pogrzeb długoletniego działacza KPP i PPR, zastępcy członka KC PZPR, wybitnego publicysty i działacza kulturalnego, współorganizatora Wrocławskiego Kongresu Intelektualistów w Obronie Pokoju — Jerzego Borejszy.

Trumnę ze zwłokami wystawiono na widok publiczny w domu Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Od godz. 10 rano przecho- dzą przed trumną ludzie ze wszystkich środowisk społecznych: robotnicy, inteligencja pracująca, żołnierze, młodzież.

Przybył również premier Józef Cyrankiewicz.

Pełniący ostatnią wartę honorową: redaktor naczelny „Trybuny Ludu”, członek KC PZPR — L. Kasman, kierownicy wydziałów KC PZPR: S. Staszewski, K. Petruszewicz i A. Starewicz, wice-minister kultury i sztuki — W. Sokorski i sekretarz gen. Władysław Literatów Polskich, wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu Obrony Pokoju — J. Putrament wno- szą trumnę na ramionach do au-

tokaru, który kieruje się na Cmentarz Wojskowy na Powązkach.

Na cmentarzu zgromadzili się tłumy towarzyszy i przyjaciół Zmarłego. Obok działaczy partyjnych i państwowych, przedstawicieli Wojska Polskiego, literatów, dziennikarzy, działaczy kulturalnych i społecznych, przybyli liczne delegacje robotnicze i młodzież zowe z czerwonymi sztandarami — rzesze ludzi, którzy znali i cenili Zmarłego.

Za trumną okrytą czerwieńią, którą niosą przyjaciele i koledzy Zmarłego, kroczą najbliżsi członkowie rodziny: żona, syn, brat i bratowa.

Następnie idą członkowie Biura Politycznego KC PZPR: premier J. Cyrankiewicz, min. J. Berman,

pos. E. Ochab i min. A. Rapacki. Za trumną postępują również: wicepremier S. Jędrzejowski, minister kultury i sztuki S. Dybowski, przewodniczący CRZZ W. Kłosiewicz, wiceminister obrony narodowej szef Głównego Zarządu Politycznego WP — gen. M. Naszkowski, prezes Związku Literatów Polskich L. Kruczkowski, wiceprzewodniczący PKOP — L. Infeld i S. Ignar, prezes ZSCh J. Ozga-Michalski, działacze kulturalni i społeczni, robotnicy i młodzież.

Przed trumną — odznaczenia Zmarłego: m. in. krzyż komandorski z gwiazdą Orderu Polonia Restituta i order Czerwonej Gwiazdy.

Gdy trumnę ze zwłokami złożyono obok otwartej mogiły, orkiestra gra Międzynarodówkę. Chylną się sztandary przepasane czerwieńią.

Przemawia Jerzy Putrament. W głębokim skupieniu słuchają zgromadzeni słów mówcy o życiu i walce Jerzego Borejszy — rewolucjonisty, który rozpoczął swą działalność w KPP w 1929 roku, bojownika przeciwko fa-

szystemu w szeregach Armii Radzieckiej a potem i Armii Wojska Polskiego, działacza Związku Patriotów Polskich, walczącego nieugięcie o Polskę Ludową. Kończąc przemówienie, Jerzy Putrament oświadcza:

„Iskry zapalu komunizmu Borejszy przetrawił w sercach Jego towarzyszy, przetwarzają też Jego czynny, przetwarzają rzeczy, które stworzył i natchnął zyciem”.

Rozlegają się dźwięki marsza żałobnego. Trumna ze zwłokami Jerzego Borejszy spoczęła w gro-

JERZY BOREJSZA

wybitny publicysta, redaktor i działacz kulturalny, nieustraszony bojownik o pokój i socjalizm, zmarł dnia 19 bm.

Dziennikarstwo Polski Ludowej traci w Zmarłym jednego z swych najbardziej zasłużonych przedstawicieli.

Cześć Jego pamięci!

Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich.

Zwycięski pochód idei leninizmu przez cały świat

Z referatu dyrektora Instytutu Marksa-Engelsa-Lenina — Piotra Pospiewa na uroczystej Akademii Żałobnej w Moskwie

Upłynęło 28 lat od tego bolesnego dnia, kiedy opuścił nas Włodzimierz Iljcz Lenin, największy geniusz ludzkości, ukochany wódz, ojciec i nauczyciel mas pracujących całego świata.

Niesmiertelna nauka Lenina, rozwijana przez wielkiego kontynuatora jego dzieła towarzysza Stalina, wiodąca dzisiaj umysłami i sercami pracujących ludzi, wskazuje jej drogę wyzwolenia z kajdan kapitalizmu, drogę odnowienia świata na podstawie socjalizmu.

W pierwszą rocznicę śmierci W. I. Lenina, towarzysze Stalin pisał:

„Zachowajcie Iljczę w pamięci, kochajcie go, studiujcie dzieła Iljczę, naszego nauczyciela, naszego wódzę.

Walcze przeciw wrogom wewnętrznym i zewnętrznym i zwyciężajcie ich — jak Iljcz.

Budujcie nowe życie, nowy byt, nową kulturę — jak Iljcz.

Nigdy nie uchylajcie się od spraw drobnych w swej pracy, albowiem z rzeczy małych powstają wielkie — na tym polega jedno z najważniejszych przykazań Iljczę.

Ręką niezwykłej siły partii komunistycznej i narodu radzieckiego jest to, że wykonują one we wszystkich przykazania Lenina, że w całej swej działalności kierują się mądrymi wskazaniami wielkiego kontynuatora dzieła Lenina — towarzysza Stalina!

nieuniknienie musi stopniowo przetrastać w komunizm, na którego sztandarze widnieją: „Każdy według zdolności, każdemu według potrzeb”. (W. Lenin, Dzieła, tom XXIV, str. 62).

Lenin wskazywał, że dla przejścia do komunizmu cała gospodarka kraju musi być oparta na najbardziej produkcyjnej bazie technicznej.

„Komunizm — to władza Rad plus elektryfikacja całego kraju” — mówił niejednokrotnie Lenin.

Lenin mówił, że „komunizm to wyższa przeciwstawienie do kapitalistycznej wydatności pracy robotników pracujących dobrowolnie, świadomych, zjednoczonych, posługujących się najnowszą techniką”. (W. Lenin, Dzieła, tom XXIX, str. 394).

Towarzysz Stalin rozwinął dalej leninowską teorię o możliwości zbudowania socjalizmu w jednym kraju, doszedł do genialnego wniosku teoretycz-

nego o możliwości zbudowania komunizmu w naszym kraju nawet wówczas, gdyby zachowało się otoczenie kapitalistyczne. Wniosek ten otworzył przed partią, narodem radzieckim wielką perspektywę walki o zwycięstwo komunizmu.

Wielkie budowle komunizmu w połączeniu z pomyślnie wykonywanym planem przeobrażenia przyrody stanowią jedno z ważniejszych ogniw zakładania materialno-technicznej bazy komunizmu. Powstanie nowe źródła pomnożenia bogactwa społecznego, dobrobytu, obfitości artykułów spożywczych, odzieży w naszym kraju. Zmniejszy się radykalnie zależność rolnictwa od kaprysów przyrody, budownictwo wie komunizmu będą w coraz większym stopniu podporządkowane sobie przyrodzie. Ziszcza się znana przepowiednia Engelsa, że ludzie, którzy stali się panami swego bytu społecznego „stają się wskutek tego panami przyrody”.

Naród radziecki pod kierownictwem partii Lenina-Stalina buduje pomyślnie społeczeństwo komunistyczne. Doniosłym krokiem na drodze stworzenia materialno-technicznej bazy komunizmu było przedterminowe wykonanie planu pierwszej powojennej pięcioletki, co miało olbrzymie znaczenie międzynarodowe. Osiągnięcia narodów Związku Radzieckiego, które odniosły w roku 1951 szereg nowych wybitnych zwycięstw na froncie budowy komunizmu, nie tylko zwiększyły potęgę sił pokoju i demokracji na całym świecie, lecz otworzyły też przed narodami wszystkich krajów perspektywę świetlanej przyszłości.

Możemy teraz powiedzieć, że komunizm nie jest już kwestią odległej przyszłości, może my powiedzieć, że rośnie on i będzie wyrastał z wielkiej twórczej pracy ludzi radzieckich.

I. Partia marksistowska nowego typu — wielką przeobrażającą siłą społeczeństwa

Przez wiele lat Lenin i Stalin walczyli o stworzenie takiej partii, która byłaby zdolna poprowadzić proletariatu ku zdobyciu władzy, zdolna dokonać dzieła odnowienia świata na podstawie socjalizmu.

Gdy wybuchła pierwsza wojna światowa, reformistyczne partie II Międzynarodówki, doprowadzone do rozkładu politycznego przez swych oportunistycznych przywódców, agentów burżuazji w ruchu robotniczym — sprzeniewierzyły się sprawie międzynarodowej solidarności robotników, poczęły popierać wojnę imperialistyczną.

Tylko partia bolszewicka, rewolucyjna partia marksistowska nowego typu, uratowała szandar międzynarodowej solidarności robotników, wystąpiła przeciwko wojnie imperialistycznej, o obaleniu imperialistycznych rządów, o rewolucyjnym wyjściu z wojny imperialistycznej. W latach wojny partia Lenina-Stalina ubrała się ideowo w oręż nauki leninowskiej o wojnach sprawiedliwych i niesprawiedliwych, o źródłach walki z wojną imperialistyczną. Partia ubrała się w oręż genialnej nauki leninowskiej o możliwości zwycięstwa socjalizmu początkowo w nielicznych lub nawet w jednym oddzielnym wziętym kraju kapitalistycznym.

W jednym z najtrudniejszych w dziejach naszej partii momentów po dniach lipcowych 1917 roku, gdy partia była przedmiotem okrutnych przesładowań ze strony imperialistycznego rządu Kiereńskiego, w owych dniach Lenin, działając w konspiracji, pisał w natchnieniu twórczym o partii bolszewików:

„Jej wierzymy, w niej widzimy rozum, honor i sumienie naszej epoki”. (W. I. Lenin, Dzieła, tom XXV, str. 239)

W 1917 roku Lenin i Stalin widzieli, że łańcuch imperializmu może być przerwany najprędzej w Rosji. Toteż wdrożono w rewolucji, Lenin i Stalin, poprowadzili zdecydowanie partię i klasę robotniczą do zwycięstwa rewolucji socjalistycznej pod hasłem „Cała władza w ręce Rad”.

Partia Lenina-Stalina zdobyła zaufanie większości narodu i doszła do władzy dlatego, że wystąpiła rzeczywiście jako jedyna partia antyobscarnicza, antykapitalistyczna, jako jedyna partia zdolna do położenia kresu wojnie imperialistycznej oraz panowaniu kapitalistów i obszarników, do zagwarantowania prawdziwej władzy ludowej.

„My, partia bolszewików, Rosję przekonaliśmy. Myśmy w walce Rosję odebrali bogaczom i zdobyli dla biedoty, odebrali wyzyskiwaczom i zdobyli dla mas pracujących” — pisał Lenin na początku 1918 roku (W. I. Lenin, Dzieła, tom XXVII, str. 214).

W swym historycznym przemówieniu z dnia 26 października 1917 roku, uzasadniającym dekret w sprawie poko-

ju, Lenin określił w sposób genialny źródło niezwykłej siły młodego państwa proletariackiego, świadomości mas. Lenin wykazał jak bardzo zasadniczo różni się nasze pojęcie siły od burżuazyjnej koncepcji siły.

„Siła w pojęciu burżuazyjnym jest wtedy, gdy masy ślepo idą za rzeź, słuchając ślepo komendy rządów imperialistycznych” — mówił Lenin. „Burżuazja jedynie wówczas uważa państwo za silne, kiedy może ono za pomocą całej potęgi aparatu rządowego rzucić masy tam, dokąd chce je rzucić władcy burżuazyjni. Nasze pojęcie o sile jest odmienne. Według naszych pojęć, państwo jest silne świadomością mas. Jest ono silne wtedy, gdy masy o wszystkim wiedzą, o wszystkim mogą mieć swój sąd i wszystko czynią świadomie”. (W. I. Lenin, Dzieła, tom XXVI, str. 224).

Cała historia państwa radzieckiego, utworzonego przez geniusza Lenina, wskazuje, że jest ono silne świadomością mas, które z największą wytrwałością bronią swej ojczyzny socjalistycznej.

„Jeżeli Rosja ostała się przed naporem imperializmu światowego — mówił towarzysze Stalin w 1921 roku — jeżeli odniosła na frontach zewnętrznych szereg niezwykle poważnych sukcesów, jeśli w ciągu dwóch-trzech lat rozwinęła się w silną wstrząsającą podstawami imperializmu światowego, to zawdzięcza to między innymi tej zwałce, zahartowanej w bojach i wykutej z twardej stali partii komunistycznej, która nigdy nie uganiała się za flośkami członków i za pierwszą swą troską poczytywała doskonałemu swego składu jakościowego”. (J. W. Stalin, Dzieła, tom V, str. 99).

Państwo radzieckie już w pierwszych latach swego istnienia dało dowód olbrzymiej siły moralno-politycznej, trwałości i stabilizacji, chociaż pod względem techniczno-gospodarczym kraj nasz był jeszcze wtedy zacofany i słaby w porównaniu z potężniejszym państwami kapitalistycznymi.

Na XI Zjeździe naszej partii Lenin, podsumowując drogę przebytą przez partię i państwo radzieckie, powiedział:

„...to co wywalczyła rewolucja rosyjska jest nie do odebrania.

Zadna siła nie może tego odebrać, tak samo jak żadna siła na świecie nie może odebrać tego, co stworzyło państwo radzieckie. Jest to zwycięstwo o światowym znaczeniu historycznym”. (W. I. Lenin, Dzieła, tom XXXIII, str. 270).

W swym ostatnim przemówieniu na plenum Rady Moskiewskiej Lenin mówił z największym przekonaniem, że „socjalizm nie jest już obecnie kwestią odległej przyszłości”, że partia nasza potrafi doprowadzić naród do zwycięstwa socjalizmu.

Ziściły się przepowiednie Lenina.

W ciągu nieznanego w dziejach krótkiego okresu czasu w latach pięcioletek stalnowskich kraj nasz, w oparciu o ustrój radziecki i dzięki wielkiemu entuzjizmowi pracy mas ludowych, zlikwidował swe techniczno-gospodarcze i kulturalne zacofanie i z zacofanego kraju rolniczego przekształcił się w potężne przemysłowo-kołchozowe mocarstwo socjalistyczne.

Niezmierny wzrost techniczno-gospodarczego potencjału kraju socjalizmu w połączeniu z niepokonaną moralno-polityczną siłą narodu radzieckiego stworzyły możliwość nie tylko utrzymania się wobec podstępnej napaści Niemiec hitlerowskich, które rozporządzały potencjałem technicznym i gospodarczym całej okupowanej Europy, lecz umożliwiły również rozgromienie faszystowskich Niemiec i imperialistycznej Japonii, wyzwolenie narodów Europy spod faszystowskiego jarzma.

Historyczne o znaczeniu światowemu zwycięstwo Związku Radzieckiego nad Niemcami faszystowskimi i imperialistyczną Japonią umożliwiło narodom wielu krajów Europy i Azji ujęcie swych losów we własne ręce, ułatwiło zwycięstwo w ustroju demokracji ludowej w szeregu krajów Europy i Azji ujęcie swych losów we własne ręce, ułatwiło zwycięstwo wielkiej rewolucji ludowej w Chinach. Sytuacja międzynarodowa zmieniła się radykalnie. Powstał potężny czołwisk socjalizmu i demokracji. Zmienił się układ sił między systemami kapitalistycznym i socjalistycznym, posunęła się naprzód sprawa odrodzenia świata na gruncie demokracji i socjalizmu.

Naród radziecki i cała postępowo ludzkość będą zawsze darzyły wdzięcznością i miłością wielkiego inicjatora i organizatora wszystkich naszych zwycięstw — towarzysza Stalina, którego geniusz polityczny, organizatorski i strategiczny ocalił przyszłość ludzkości!

„Jedyną naszą partią wie, dokąd ma zmierzać i pomyślnie zmierza naprzód — wskazuje towarzysze Stalin, Cemu zawdzięcza nasza partia tę swoją wyższość? Temu, że jest partią marksistowską, partią leninowską. Zawdzięcza to temu, że kieruje się w swej pracy nauką Marksa, Engelsa, Lenina. Nie ulega wątpliwości, że dopóki jesteśmy wierni tej nauce, dopóki jesteśmy w posiadaniu tej busoli — będziemy mieć sukcesy w pracy”. — uczy nas towarzysze Stalin. (J. Stalin, Dzieła, tom XIII, str. 377).

Cały rozwój historii potwierdził i potwierdza słowa Lenina, że bolszewizm wskazał słuszną drogę ocalenia przed potwornościami wojny i imperializmu. Wielkim historycznym doświadczeniem i przykładem partii Lenina — Stalina kierują się bratnie partie komunistyczne, które przebudowują świat na socjalistycznych podstawach.

„Nasza Socjalistyczna Republika Rad — mówił Lenin — będzie stała mocno, jak pochodnia międzynarodowego socjalizmu i jako przykład wobec wszystkich ludzi pracy. Tam — bliższa, wojna, rozlew krwi, miliony ofiar ludzkich, wyszysk kapitalistyczny, tutaj — prawdziwa polityka pokoju i Socjalistyczna Republika Rad”. (W. I. Lenin, Dzieła, tom XXVI, str. 129).

Nigdy jeszcze nie był tak oczywisty wielki kontrast, przeciwieństwo dwóch światów — świata umierającego i gnijącego kapitalizmu i świata socjalizmu, który jest jedyną nadzieją ludzkości.

W tych dniach w prowincjonalnej gazecie amerykańskiej „News” opublikowano list dyplomjonanowego generała armii amerykańskiej Halldriera, który zdemaskował kłamstwa propagandy prasy amerykańskiej i oświadczył: „Wojna — to business Ameryki. „Koncern morderstw” stał się naszym głównym przedsiębiorstwem, w które wkładamy 100 miliardów dolarów rocznie. Gdybyśmy nagłe zostali pozbawieni tego źródła zysku, nasza ekonomika runęłaby w ciągu jednego dnia.”

W 1922 roku Lenin mówił, że rządy kapitalistyczne oceniali wojnę imperialistyczną „z punktu widzenia tego, co mają przed nosem”, nie rozumiejąc, do jakich następstw prowadzi sprzeczności i klęski wojny.

W 1926 roku, kiedy międzynarodowa burżuazja zaczynała już przygotowywać drugą wojnę światową, towarzysze Stalin przepowiadał i ostrzegał, że druga próba ponownego podziału świata

„będzie kosztowała światowy kapitalizm o wiele drożej niż pierwsza”. (J. W. Stalin, Dzieła, tom IX, str. 108).

Historia potwierdziła genialne przewidywania towarzysza Stalina. Jeśli w wyniku pierwszej wojny światowej i Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej od systemu kapitalizmu odpadło około 140 milionów ludzi, jedna szósta część kuli ziemskiej, rozwinęła się ogólny kryzys kapitalizmu — to w wyniku drugiej wojny światowej i zwycięstwa socjalizmu nad faszysmem od systemu kapitalistycznego odpadło już ponad 800 milionów ludzi, powstał wielki obóz pokoju, socjalizmu i demokracji.

„Pokoje będzie utrzymany i utrwalaony — uczy towarzysze Stalin — jeśli narody ujmą sprawę utrzymania pokoju w

swe ręce i będą jej broniły do końca.”

Mądre słowa towarzysza Stalina natchnęły narody do jeszcze bardziej energicznej walki o utrzymanie pokoju. 600 milionów podpisów pod apelem, domagającym się zawarcia paktu pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami, wyraża jednomyślną wolę pokoju, jaka ożywiła narody i jest poważnym ostrzeżeniem dla podżegaczy wojennych.

W wyniku drugiej wojny światowej ogólny kryzys kapitalizmu wkroczył w nowy etap. Wzrastają sprzeczności w obozie imperialistów. Ze szczególną siłą zaostrzył się obecnie kryzys całego kolonialnego systemu imperializmu. Do aktywnego życia politycznego i do walki powstały i powstają setki milionów ludności narodów Azji, które stanowią większość mieszkańców kuli ziemskiej.

„Rewolucja socjalistyczna — uczy Lenin — nie będzie jedynie i głównie walką rewolucyjnych proletariatusz w każdym kraju, przeciwko swojej burżuazji — nie, będzie ona walką wszystkich uciskanych przez imperializm kolonii i krajów, wszystkich krajów zależnych przeciwko imperializmowi międzynarodowemu”. (W. I. Lenin, Dzieła, tom XXX, str. 138).

W krajach Azji rozwija się gigantyczna antyfeudalna rewolucja antyimperialistyczna, która obala plany i krzyżuje rachuby amerykańsko-angielskich prowodyrów imperialistycznych.

Lenin mówił o niebawym wzmożeniu się tempa rozwoju dziejów świata w związku z tym, że w procesie historycznym zaczynają brać czynny udział setki milionów ludzi dawniej zacofanych i uciskanych, a stanowiących olbrzymią większość ludności ziemi. Na tej podstawie Lenin mówił, że „ostateczne zwycięstwo socjalizmu jest całkowite i bezwarunkowo zapewnione”. (Dzieła, tom XXXIII, str. 458).

Imperializm międzynarodowy może jeszcze przynieść narodom olbrzymie klęski i cierpienia, ale zawrócić koła historii wstecz już nie zdoła. Jeżeli imperialiści amerykańsko-angielscy ośmielą się rozpętać trzecią wojnę światową, będzie ona kosztowała kapitalizm światowy jeszcze drożej niż dwie poprzednie wojny światowe, może ona jedynie przyspieszyć zagładę kapitalizmu światowego.

Naród radziecki buduje pewne społeczeństwo komunistyczne, albowiem jego twórcą, tętniącą energią działalnością opromieniona jest potężnym światłem niesmiertelnej nauki leninizmu. Wielkie idee Lenina-Stalina są dla ludzi radzieckich natchnieniem w ich bohaterkiej pracy, porywają one ich do entuzjastycznej walki i do nowych zwycięstw, wzmacniają wiarę w ostateczny triumf komunizmu.

Genialne dzieła W. I. Lenina i J. W. Stalina rozpowszechniają się coraz szerzej w naszym kraju i na całym świecie. Miliony ludzi czerpią z nich naukę, jak należy żyć, pracować i zwyciężać.

Na XIV Zjeździe Partii towarzysze Stalin mówił:

„Nasze kadry, i młode, i stare, rosną pod względem ideowym. Nasze szczęście, że się nam udało wypuścić kilka wydań dzieł Lenina... Ten fakt jest jedną z podstawowych gwarancji, że nasza partia nie zejdzie z drogi leninizmu”. (J. W. Stalin, Dzieła, tom VII, str. 342).

Na mocy decyzji i pod kierownictwem Komitetu Centralnego naszej partii na początku ubiegłego roku zakończono zostało IV wydanie Dzieł W. I. Lenina. Wydanie to, składające się z 35 tomów i opublikowane po rosyjsku w półmilionowym nakładzie, tłumaczone jest na języki poszczególnych narodów naszego kraju i stanowi bezcenne źródło wychowania ideowego i hartu politycznego naszych kadr, niewyczerpaną skarbnicę wszechwycisłych idei leninizmu. Równocześnie publikowane są w wielkich nakładach po rosyjsku i w językach innych narodów naszego kraju prace J. W. Stalina — chorążego pokoju i szczęścia narodów, genialnego kontynuatora dzieła W. I. Lenina. Ogólny nakład dzieł Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina, wydanych w naszym kraju za czasów władzy radzieckiej, wynosi 889 milionów egzemplarzy.

Idee leninizmu są podstawą wychowania ludzi radzieckich w duchu komunizmu, w duchu bezgranicznego umiłowania swojej ojczyzny i partii Lenina-Stalina, wiodącej nasz naród do zwycięstwa komunizmu.

Rozpowszechniły się szeroko dzieła W. I. Lenina i J. W. Stalina w europejskich krajach demokracji ludowej i w Chińskiej Republice Ludowej. Dzieła W. I. Lenina i J. W. Stalina publikowane są przez postępowe wydawnictwa we wszystkich krajach. Wydano je w 117 językach świata. Wielkie idee Lenina i Stalina docierają do mas pracujących najodleglejszych zakątków kuli ziemskiej. Żadne bariery i zakazy nie mogą przeszkodzić zwycięskiemu pochodowi produkcyjnych idei współczesnej epoki, pochodowi idei leninizmu przez cały świat.

Niech żyje leninizm — wszechzwycięski sztandar wyzwolenia ludzkości!

Niech żyje wielka partia Lenina-Stalina — rozum, honor i sumienie naszej epoki!

Niech żyje zwyciężony naród radziecki!

Pod sztandarem Lenina, pod przewodnictwem Stalina — naprzód, ku nowym zwycięstwom komunizmu!

II. Partia Lenina — Stalina prowadzi naród radziecki do komunizmu

Żyjemy w wielkiej stalnowskiej epoce zakończenia budowy społeczeństwa socjalistycznego i stopniowego przejścia do komunizmu.

„Od kapitalizmu — pisał Lenin w artykule „Zadania proletariatu w naszej rewolucji” — ludzkość może przejść bezpośrednio tylko do socja-

lizmu, tj. do wspólnego władania środkami produkcji i podziału produktów stosownie do pracy każdego. Partia nasza patrzy dalej: socjalizm

NOTATNIK ŁÓDZKI

Kolegium Rzeczników Patentowych oddział w Łodzi został przeniesiony z dotychczasowej siedziby do gmachu ORZZ w Łodzi przy ul. Traugutta 18, pokój 212, II piętro.

Obchody Teatr Lalek „Sezam” z Piotrkowa przyjechał do Łodzi i gra w sali Międzybranzowego Zw. Spółdz. Pracy (Piotrkowska 118) bajkę „O straszliwym smoku, przelicznej królowie i

królu Gwoździu” oraz Bajkę o rybaku i rybce — Puszkina. Przedstawienia codziennie o godz. 18.

Na kurs kroju i modelowania przyjmuje zapisy Liga Kobiet — Dzielnica Górna-Prawa — ul. Wólczańska 216.

Dziś o godz. 19 w sali wykładowej PZH (Wodna 40) odbędzie się zebranie członków Łódz. T-wa Lekarskiego.

Najpierw nie przychodzą

— później narzekają

„Mieszkam w Głownie i codziennie przyjeżdżam koleją do pracy w Łodzi. Niestety, pociąg przyjeżdża w takim czasie, że nie mogę zdążyć na swoją zmianę w fabryce. Ta-

kich jak ja jest wielu. Może by DOKP Łódź... itd.

Jestem uczniem i do szkoły w Łodzi dojeżdżam z Łęczycy. Tracę jednak z tego powodu bardzo dużo czasu gdyż po skończonych lekcjach muszę przeseść dwie godziny czekać na pociąg powrotny. Czy DOKP Łódź nie mogłaby...

Tego rodzaju listy nadchodzą do naszej redakcji niemal każdego dnia. Wygląda więc, że DOKP Łódź przy układaniu rozkładów jazdy dla naszego okręgu nie bierze pod uwagę potrzeb ludności pracującej.

Rozkład jazdy pociągów układany bywa dwa razy do roku: latem i zimą. Przed ostatecznym zatwierdzeniem rozkładu Dyrekcja Okręgowa zwołuje zawsze konferencję przedstawicieli większych zakładów pracy, szkolnictwa itp.

I tutaj zaczyna się wielkie nieporozumienie. Na zwołaną onegdaj przez dyrekcję konferencję, którą zainteresowanych powinno być przynajmniej kilkadziesiąt instytucji, zjawiają się przedstawiciele 3 (dostawnie trzech) przedsiębiorstw, w tym Okręgowej Dyrekcji Poczty i PPK „Ruch”.

Jedynym zakładem pracy, który był reprezentowany na naradzie były ZPB im. Dywizji Kościuszkowskiej. Należałoby sobie życzyć aby

w przyszłości firmy zatrudniające pracowników nie mieszkających w Łodzi, względnie zamierzające ich zatrudnić, okazały więcej zainteresowania sprawie komunikacji kolejowej. Specjalnie cenna będzie tutaj inicjatywa Centralnych Zarządów, które posiadając dane z różnych zakładów naszego miasta, będą mogły najwłaściwiej ocenić potrzeby wykorzystania pociągów podmiejskich.

A teraz garść informacji. Letni rozkład jazdy naszego okręgu nie przewiduje na ogół większych zmian. M. in. przewiduje się uruchomienie nowego pociągu na linii Łódź — Piotrków. Pociąg ten odchodzić będzie z Piotrkowa o godzinie 5.18, a przybywać do Łodzi o 7.01. Ten sam pociąg wyjeżdża z Łodzi o 16.15 przybywając do Piotrkowa o 18. Na okres letni uruchomiony zostanie również pośpieszny pociąg dalekobieżny na linii Łódź — Gdynia — Łeba. Pociąg ten wychodzący z Łodzi o 7.50 przybywać będzie do Gdyni o 15.20.

Jeśli chodzi o linie podmiejskie, latem uruchomione zostaną również nowe pociągi na linii Łódź — Łowicz i Łódź — Kutno. Chodzi tu głównie o udostępnienie kółzianom dojazdu do uczęszczanych miejscowości letniskowych. W związku z tym nasuwa się prośba tym razem pod adresem DOKP Lublin. Chodzi mianowicie o połączenie kolejowe Łodzi ze Spalą.

Aparaty dla osób o osłabionym słuchu

W najbliższych dniach będą mogli nabyć skrzynkowe aparaty fotograficzne „Reflekt” na błonę 6x6 w cenie 850 zł.

Dla fotoamatorów są i inne przyjemne niespodzianki. W sprzedaży ukażą się specjalne zegary wyłącznikowe do rozbudowania i kopiarek. Będą wreszcie i same powiększalniki marki Filmisto-Antofoc II, a także corexy do wywoływania taśmy filmowej i kompiety filtrów.

Nie wszyscy zapewne wiedzą, że osoby o osłabionym słuchu mogą zaopatrzyć się w specjalne aparaty importowane z NRD. Wzmacniają one głos, a jednocześnie są małe, niewidoczne i stosunkowo nie drogie, kosztują bowiem od 120—140 zł.

W najbliższych dniach będziemy mogli nabywać i efektowne budziki produkcji NRD w cenie 270 zł.

Z Orbisem na mecz Polska-Węgry

PBP „Orbis” w Łodzi organizuje w nadchodzącą niedzielę specjalną wycieczkę do Poznania na międzynarodowe zawody bokserkie Polska-Węgry.

Uczestnicy wycieczki mają zapewniony wygodny przejazd w obie strony, bilety wstępu na mecz oraz obiad w Poznaniu. W programie wycieczki jest również kilkugodzinne zwiedzanie Poznania.

Wyjazd wycieczki z Łodzi nastąpi w sobotę, 25 bm. w późnych godzinach wieczornych, wyjazd zaś z Poznania wieczorem w niedzielę. Powrót do Łodzi w niedzielę w nocy. Koszt uczestnictwa wraz z biletem wstępu na mecz wyniesie 50 zł.

RADIO

ŚRODA, 23 STYCZNIA
Wiadomości — godz. 12.04, 17.00, 21.00 i 23.50.

11.45 „Głos mają kobiety”. 13.30 „Wzschłonica Radiowa”. 13.45 Dla klasy V-VII — audycja słowno-muzyczna. 14.10 Koncert kameralny. 14.30 „Gorące dni”. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 „Wzschłonica Radiowa”. 17.05 Fog. sportowa. 17.45 Kurs jez. ros. dla zaawansow. 18.30 „Wzschłonica Radiowa”. 19.30 Muzyk. i aktualn. 20.00 Koncert krak. ork. i chóru Pr. 20.40 Odcinek 1-szy noweli H. Sienkiewicza. 21.30 Ludowe tańce polskie. 21.50 Kronika kulturalna. 22.20 Muzyka. 23.00 Utwory J. S. Bacha w wyk. orkiestry symfonicznej NRD.

Audycje rozgłosił Łódzkię 8.20 Wiadomości dla wsi. 8.25 Audycja dla wsi. 8.35 Program na dziś. 14.50 Koncert muzyki polskiej. 16.20 Z mikrofonem przez miasto i wieś. 16.35 Muzyka lekka. 17.15 Reportaż o spółdzielni produkcyjnej. 17.30 Koncert zyczeń. 18.00 Koncert rozrywkowy. 18.50 Koncert rozrywkowy. 19.10 Zadania i obowiązki instruktora świetlicowego. 19.25 Program na jutro.

ŚRODA
23
STYCZEŃ
Rajmunda
JUTRO
Tymoteusza

WAŻNE TELEFONY
Kom. Miejska MO 253-50
Pogotowie Ratunkowe 254-44
Straż Pożarna 8
Miejski Ośrodek Informacji 159-15

DYŻURY APTEK

A. S. nr 4 (Przejazd 19).
A. S. nr 7 (Wólczańska 37).
A. S. nr 44 (Piotrkowska 225).
A. S. nr 18 (Złotowska 146).
A. S. nr 22 (Nowotki 12).
A. S. nr 31 (Wojska Polskiego 56).
A. S. nr 35 (Dąbrowskiego 24-b).
A. S. nr 41 (Al. Kościuszki 48) dyżuruje codziennie.

DYŻUR POŁOŻNICZO-GINEKOLOGICZNY

Dziś dyżuruje cała doba Szpital im. M. Curie-Skłodowskiej — ul. Curie Skłodowskiej 15.

CO? Gdzie? KIEDY?

TEATRY

PAŃSTW. TEATR NOWY (ul. Włocławskiej 15) godz. 18.30 „Horsztyński”.

PAŃSTW. TEATR WOJSKA POLSKIEGO (ul. Jaracza 27-29) godz. 19 „Sługa dwóch panów”.

PAŃSTW. TEATR POWSZECHNY (ul. Obrońców Stalingradu nr 21) godz. 19 „Grzesznicy bez winy”.

TEATR MUZYCZNY (ul. Piotrkowska nr 243) — godz. 19.15 „Orfeusz w piekle”.

TEATR MAŁY (ul. Traugutta nr 1) godz. 19.30 „Dwa tygodnie w raj”.

PAŃSTW. TEATR „AKTEKIN” (ul. Piotrkowska 152) — godz. 17 „Depesza choinkowa”.

PAŃSTW. TEATR LALEK „PINOKIO” (ul. Kopernika 16) — godz. 17 „Pieśń Sarmiko”.

WARSZAWSKI TEATR OBCHODOWY „GNOM” (ul. Południowa 11) — godz. 18 „Paluszka”.

TEATR LALKI „SEZAM” (ul. Piotrkowska 116) godz. 18 „O straszliwym smoku i dzielnych szwach, przelicznej królowie i królu Gwoździu”.

KINA

BAJKA (ul. Franciszkańska 31) „Rozpięta dolina” dod. „Światło dych” nr 1-51, godz. 18, 20, dozw. od lat 12.

BALTYK (Narutowicza nr 20) „Niebezpieczeństwo śmierci”, dod. „Dokery Francji”, godz. 16, 18, 20, dozw. od lat 16.

GDYNIA (ul. Przejazd 2) „Program Naukowo-Swiatłowy” nr 4-52 PKF nr 4-32 „Historia sokola raroga”, godz. 16, 17, 18, 19, 20, 21.

MŁODA GWARDIA (dla młodz.) Zielona nr 2 — „Zapora”, dod. „Świat młodych” nr 9-50, godz. 16, 18, 20.

MUZA (Pabianicka 173) „Wiosna w Sakenie”, dod. „Korea oskarża”, godz. 18, 20, dozw. od lat 12.

POLONIA (ul. Piotrkowska 67) „Niedźwiedź”, dod. „Dziadek do orzechów”, „Grzech” — progr. skia dany, godz. 16.30, 18.30, 20.30, dozw. od lat 12.

PRZEDWIOSNIE (ul. Zermalskiego nr 74) — „W dni pokoju”, dod. „W kraju socjalizmu” nr 6-51, godz. 18, 20, dozw. od lat 12.

REKORD (Rzgowska 4) „Ostatni rejs”, dod. „Święto Lotnictwa”, godz. 18, 20, dozw. od lat 14.

ROBOTNIK (dla młodz.) (Kilińskiego 176) „Pogromca atamana”, dod. „O puchar ZSRR”, dod. „Wielka siła”, godz. 16, 18, 20, dozw. od lat 12.

ROMA (ul. Rzgowska 82) „Narzędzia z Turkmeni”, dod. „Przebieg sportowy” nr 5-51, godz. 18, 20, dozw. od lat 12.

SOJUSZ (Nowe Złotno) nieczynne.

STYLÓWY (Kilińskiego nr 123) „Donieccy górnicy”, godz. 18, 20, dozwolony od lat 12.

SWIT (Bański Rynek) „Leśna opowieść”, dod. „Białoruś w pieśni i tańcu”, godz. 18, 20, dozw. od lat 7.

TATKI (obok Kilińskiego 40) „Zwycięskie skrzydła”, dod. „W Berlinie szczyty ty się dorie”, godz. 16, 18, 20, dozw. od lat 12.

WISŁA (ul. Przejazd 1) „Radosne spotkanie”, dod. „Kierunek — Nowa Huta”, godz. 16, 18, 20, dozw. od lat 12.

WŁÓKNIARZ (ul. Przechodnia 16) — nieczynne z powodu remontu.

WOLNOŚĆ (ul. Namińskich 16) — „Wielka siła” godz. 16, 18, 20, dozw. od lat 12.

ZAWIATA (Złotowska 26) „Hojne lato”, dod. „Przebieg Kulturalny”, nr 3-51, godz. 18, 20, dozw. od lat 7.

CO LUBISZ? - nasza ankieta-konkurs

Nie koniecznie ma to tak wyglądać jak na zamieszczonej powyżej serii rysunków. To tylko nasz rysownik wyobraża sobie, że w taki właśnie sposób starszy referent Alojzy Karpulawicz poszukiwać będzie pomysłu...
Pomyślnie? O jaki to pomysł chodzi?
Otóż chodzi tu o drugą część naszej ankiety-konkursu.
W pierwszej części, o której pisaliśmy wczoraj, była mowa o tym jaki rodzaj powieści rysunkowej najbardziej odpowiada czytelnikom — czy powieść podróźnicza, czy historyczna, albo może opowiadająca o naszym obecnym życiu lub jakaś inna. Zwróciliśmy się do czytelników z prośbą by jak najliczniej

wzięli udział w ankiecie, pisząc jaką powieść chcieliby czytać w „Dzienniku”, ale zarazem ostrzeżliśmy, że by nie odpisywali od razu, lecz poczekałi do następnego dnia na drugą część ankiety-konkursu.
W tej części ogłaszamy wielki konkurs — NA POMYSŁ POWIEŚCI RYSUNKOWEJ.
Nie chodzi tu wcale o napisanie pełnych tekstów, lecz o krótkie przedstawienie (na jednej — 2 stronach rękopisu) projektowanej akcji (jej czas, miejsce i przebieg) oraz bohaterów powieści.
Dla autorów wyróżnionych pomysłów redakcja przewiduje 3 nagrody
I „ „ 300 zł
II „ „ 150 zł
III „ „ 100 zł.

Tak więc obecnie znana jest czytelnikom całość naszej ankiety-konkursu.
Składa się ona z 2 części:
1) Z odpowiedzi na pytanie jaki rodzaj powieści rysunkowej chciałbyś widzieć w dzienniku.
2) Z własnego pomysłu powieści.
Dla czytelników, którzy wezmą udział tylko w 1-szej części ankiety-konkursu, przewidzieliśmy do rozdania 20 nagród książkowych. (Rozlosowane będą wśród opowiadających się za rodzajem powieści, który zdobędzie większość w naszej ankiecie.)
Czytelnicy biorący udział w obu częściach, oprócz uczestnictwa w losowaniu książek, mogą mieć również

nadzieję na otrzymanie nagrody za pomysł powieści.
Termin nadsyłania odpowiedzi na naszą ankietę-konkurs MIIA 31 STYCZNIA. W pierwszych dniach lutego ogłosimy jej wyniki i rezultaty losowania nagród. Listy prosimy wysyłać na adres — Redakcja „Dziennika Łódzkiego”, Łódź, Piotrkowska 96, z dopiskiem na kopercie — konkurs-ankieta.
Wszyscy czytelnicy „Dziennika” biorą udział w wielkiej ankiecie!
A zanim nasza ankieta przyniesie rezultaty w miejscu przeznaczonym na powieść rysunkową, czytelnicy codziennie znajdują krótkie (lecz pełne treści) obrazki z życia. (A nuż ten rodzaj znajdzie najwięcej zwolenników w naszej ankiecie?)

Podaje się do ogólnej wiadomości, że dawne Spółdzielnie „Budopol” i „Montaż” zostały skomasowane w jedną Spółdzielnię Pracy Konserwacyjno-Remontową pod nazwą:
„BUDOMONTAŻ”
Łódź, ul. Mickiewicza Nr 15, tel. 154-23 i 146-39.
Spółdzielnia posiada punkty usługowe robót budowlanych, instalacyjnych, dekarskich, zdunskich, szklarskich, ślusarskich i kowalskich.
Zlecenia na ww usługi przyjmuje biuro Spółdzielni przy ul. Mickiewicza 15, tel. 154-23 i punkty usługowe: ul. Narutowicza Nr 22, Sienkiewicza Nr 107, Rzgowska Nr 4. 288-K

Dr PIWECKI wewnątrz, płuca, serce, przyjmuję 3-7 Piotrkowska 35.
Dr LESNIEWICZ chirurg 18-19, Jaracza 36a, tel. 224-09. (948-G)
Dr REICHER specjalista weneryczne, skórne, płuca we (zaburzenia) Piotrkowska 14 czwarta — siódma
Dr SIENKO specjalista skórno-weneryczne 4-6, Kilińskiego 132. (1020-G)
KUPNO - SPRZEDAŻ
SPRZEDAŻ pianino czarne krzyżowe f-my Schröder. Wiadomość. Rzgowska 147, m. 1. (666-G)
PIANINO w dobrym stanie kupię natychmiast. Cena obojętna, byle zaraz. Oferty Prasa, Piotrkowska 104a pod „Doktor”

Dyrekcja Państwowego Szpitala Klinicznego w Łodzi,
ZAKUPI
dwie rolwagi, o nośności 5 — 6 ton oraz jedną resorkę. Zgłoszenia przyjmuje Oddział Gospodarczy, ul. Wierzbowa 3, tel. 125-51. 286-K
RADIOAPARATY, lampy i części kupno, sprzedaż, zamiana. Większościowego nr 21 Księżniak (831-G)
KUPIĘ zaraz maszynę do drapania watoliny. Oferty Prasa, Piotrkowska 104a „Maszyna” (901-P)
KUPIMY natychmiast prasę introligatorską do tłoczenia, większych rozmiarów. Zieliński Kruszwica, Poznańska 17.
NAUKA I WYCHOW
ZAPISY na Kursy nowoczesnego kroju, modelowania szyćcia IPR Sienkiewicza 89. (475-G)
LOKALE
ZAMIENIĘ 3 pokoje z kuchnią z wygodami, ul. Sienkiewicza na podobne przy Katedrze. Oferty Prasa, Piotrkowska 104a pod „Katedra”. (716-G)

ZAMIENIĘ pokój, kuchnię, przedpokój — Wrocław średniości na podobne w Łodzi (dzielnica obojętna) Oferty Biuro Ogłoszeń Wrocław pod „Zgoda”. (255-K)
ZAMIENIĘ pokój — Warszawa, oddzielny, wygodny, centralne ogrzewanie, używalność kuchni na takiż Łódź — średniości. Oferty Prasa Piotrkowska 104a „Warszawa”. (768-G)
ZGUBIŁO kartę meldunkową. Nazwisko Wasiak Malgorzata, Lipowa nr 3-1. (701-G)
ZGUBIŁO kartę meldunkową na nazwisko Jan Banaszekiewicz, Kalinowa nr 19. (694-G)
SKRADZIONO kartę meldunkową nr T XXVIII 130260, leg. Ubezpieczalni Społecznej, leg. fabryczna, Maria Karpińska

Pomocznica Spółdzielni Rzemieślnicza Branży Budowlanej w Łodzi, ul. Piotrkowska 120, tel. 214-59, podaje do wiadomości szerokiemu ogółowi mieszkańców Łodzi, że w roku 1952 zwiększone zostały kadry wykwalifikowanego rzemiosła.
Zlecenia S-nia przyjmuje z zakresu: malarstwa pokojowego, budowlanego i sztyldowego, robót remontowo-budowlanych, ciesielskich, stolarskich, szklarskich, zdunskich, dekarskich oraz sanitarno-instalacyjnych i elektrycznych. 292-K
ZGUBIŁO leg. Ubezpieczalni Społecznej, Heiring Czesław, Warszawa Czackiewicza 79. (642-G)
ZGUBIŁO kartę meldunkową, akt ślubny, pieczętni Społecznej, Na Gromek Daniela, Polna nr 12a. (678-G) Mielczarskiego 14. (692-G)

Ogłoszenia drobne
LEKARZE
Dr ZAURMAN specjalista skórne, weneryczne 8-9,30, 4-6, Narutowicza nr 2. (108-G)
Dr CHECIŃSKI skórno-weneryczne, 4-7, Piotrkowska 137. (481-G)
Dr KUDREWICZ specjalista weneryczne, skórne 8-9,30, 3-5, Piotrkowska nr 106.
Dr RÓŻYCKI specjalista chorób kobiecych, akuszer, Piotrkowska 33, przyjmuje 4-6. (57-G)

IGŁY dziewiarskie i pończosnicze o podziabce po wyżej 20 kupię. Zgłaszać się codziennie 16-17, Łódź Stalina 41, m. 20. (686-G)
KUPIĘ motor przyцепny do łodzi „Sachs” lub podobny. Oferty, z ceną, o piśmie Piotrkowska 104a Biuro Ogłoszeń „Sachs”

ZAWIADOMIENIE
Dyrekcja Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Łodzi zawiadamia, że z dniem 2 stycznia 1952 r., nastąpiła zmiana jego konta; Bank Komunalny, Oddział w Łodzi Nr 110/303 na konto: Narodowy Bank Polski Oddział I Miejski Nr 81-110-78. 287-K

UWAGA! dnia 12.1.52 r. zaginiony pekińczyk biały w brązowe latki. Wabi się „Czank” — ostrzegam przed kupnem. Odprowadzić ul. Złotna 5 (Kozłiny) Karzewski. (819-G)

Poszukiwani pracownicy
Teletypistkę wykwalifikowaną zatrudni natychmiast R.S.W. „Prasa”, Piotrkowska 96. Zgłoszenia do Referatu Kadry.

Dziś derby Spójnia (Ł) — Włóknarz (Ł)

Dziś o godz. 19 w sali MDK w Łodzi przy ul. Traugutta rozegrany zostanie mecz w piłce koszykowej między Spójnią a Włóknierzem.

W pierwszym spotkaniu wygrała Spójnia 49:42. Włókniarze chcą koniecznie zrewanżować się swoim kolegom Nadmientamy, że obecnie Spójnia znajduje się na pierwszym miejscu w tabelce punktacyjnej, a Włóknarz na 7.

Jako przedmecz rozegrane zostało spotkanie w piłce siatkowej drużyn męskich między AZS a Włóknierzem. Początek o godz. 17.30.

W dzisiejszych derbach po raz ostatni wystąpią gracze powołani do kadry reprezentacyjnej.

W następnych meczach ligowych, od dnia 27 włącznie graczy kadry narodowej zastąpią młodzi koszykarze z drużyn rezerwowych.

W drużynie Spójni grać nie będą mogli: Pawlak, Mokwiński, Skrodzki, Chądzelek i Przywarski. W drużynie Włókniarza zabraknie: Zylńskiego, Maciejewskiego, Smigielskiego i Walligorskiego.

Tak więc klub, który dotychczas nie potrafił wychować sobie rezerwy, znajduje się w krytycznej sytuacji.

Nadmientamy, że w nadchodzącą niedzielę Spójnia i Włóknarz będą w Gdańsku z miejscową Spójnią, a Włóknarz rozegra mecz w Warszawie z Kolejarzem.

Dziękujemy za pamięć

Piłkarzom Włókniarza przebywającym w Szczyrku i siatkarzom Unii za nadesłane pozdrowienia serdecznie dziękujemy.

Piłkarzom życzymy dobrej pogody bez śniegu i mrozu, aby mogli grać w piłkę nożną, a siatkarzom Unii dalszych sukcesów na parkietach sal gimnastycznych.

Lekkoatletyczne mistrzostwa zimowe

Po raz pierwszy w historii sportu lekkoatletycznego Łódź rozegrane zostaną zimowe mistrzostwa województwa łódzkiego w lekkoatletyce.

Mistrzostwa rozegrane zostaną w nadchodzącą niedzielę w hali w Pablanicach. Początek o godz. 18. Do mistrzostw zgłosiła się rekordowa ilość 130 zawodników z klubów prowincjonalnych.

Lista zgłoszeń przedstawia się następująco: LZS — 16 zawodników i 11 zawodniczek. Włóknarz Pablanice — 19 za-

Sport

Gdy na szosie mokry śnieg

kolarze jeżdżą na nartach

Zwiedziliśmy przedolimpijski obóz narciarski w Zakopanem. Zapoznaliśmy się z pracą prowadzoną na obozie bokserów we Wrzeszczu, ale nie

nie wiedzieliśmy dotychczas o trenujących w Wiśle kolarzach. A przecież nasi najlepsi szosowcy zgrupowani zostali w Wiśle i tam przygotowują się do wyścigu Warszawa — Praga.

Postanowiliśmy z kolarzami nawiązać kontakt telefoniczny. Zamawiamy rozmowę między miastową z Wiśnią, ściśle z hotelem „Orbis”, bo tu są zakwaterowani kolarze.

Na połączenie nie czekamy długo. Przy słuchawce jest Gabrych.

— Dzień dobry panie Tadeu-

czu — rzucamy

— Co tam słychać w Łodzi? — zapytuje nasz reprezentant.

— My się chcemy dowiedzieć co słychać w Wiśle.

— W Wiśle dopisują nam humory i apetyty ale niestety nie dopisuje nam pogoda, bo raz deszcz ze śniegiem, to znowu na szosie leży tyle mokrej „waty”, że nie sposób jechać rowerem.

— Czy jeździcie na nartach?

— Żeby jeździć, trzeba przedtem się nauczyć, a żaden z nas dotychczas nie znał tej galezi sportu.

— Macie okazję nauczyć się...

— Toteż i uczymy się, ale jakoś bez pedałów nie idzie nam gładko. Nogi rozchodzą się i „szosa jest bardzo szeroka”. My przyzwyczajeni jesteśmy mieć z obu stron szopy telefoniczne, albo aleje wysadzone drzewami.

— Jak spędzacie czas?

— Program zajęć jest bardzo urozmaicony. Pogadanki teoretyczne, wykłady ideologiczne, gimnastyka, prasówki, gra w kosza i siatkówkę. Jak nadarzy się okazja, to przypominamy sobie o rowerach i odbywamy krótkie spacerki. Jak

pogoda nie dopisuje gramy w ping-ponga.

— Z kim gracie?

— Nawiazaliśmy bliższe stosunki z miejscowymi LZS. Ostatnio zorganizowaliśmy mecz z LZS „Barania”. Było więcej śmiechu i radości, niż gry. Mała piłeczka częściej odbijała się o sufit niż o blat stołu tenisowego. Niestety, przegraliśmy wszystkie spotkania, ale „elzetyści” zapowiedzieli spotkanie rewanżowe, dając nam czas dojścia do lepszej formy. Do kolarskiej reprezentacji wybrani zostali Wrzesiński, Czyż i ja.

— Niech pan za pośrednictwem „Dziennika” pozdrowi wszystkich sportowców Łodzi — mówi na zakończenie rozmowy Gabrych.

— Bardzo chętnie. Czekamy na obszerny list z Wiśły.

Pierwszy mecz olimpijski

gramy z CSR

Na zebraniu Międzynarodowego Komitetu Hokejowego dokonano losowania gier tur-

nieju hokejowego w Oslo na Igrzyskach Olimpijskich.

15 lutego Polska spotka się z drużyną Czechosłowacji.

16 lutego grać będzie ze Szwecją.

17 lutego ze Szwajcarią.

18 lutego z Kanadą.

20 lutego z Niemcami zachodnimi.

22 lutego z USA.

23 lutego z Finlandią.

24 lutego z Norwegią.

5 walk zakończono przed czasem

W Ozorkowie rozegrano towarzyskie zawody bokserkie pomiędzy Kolem Sportowym przy ZPB im. Dzierżyńskiego a Włóknierzem Ozorków. Osiągnięto wynik remisowy 8:8.

WYNIKI

(Na pierwszym miejscu zawodnicy koła Dzierżyńskiego).

W wadze I koguciej — dobrze zapowiadający się Jungnikiel zmusił w II starciu do poddania się Ciesielskiego.

W II wadze wagi koguciej — Gierlich przegrał na punkty z Graczykiem.

W wadze piórkowej — Sakrajda przegrał na punkty z Pruszkowskim.

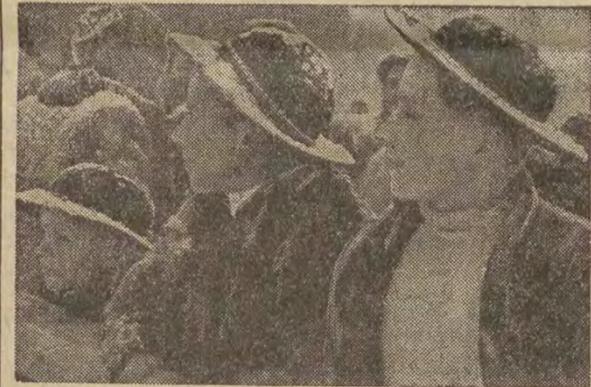
W wadze lekkiej — Włodarczyk pokonał na punkty Sobolewskiego.

W wadze lekko-półśredniej — Jateczak w II rundzie zmusił do poddania się Barylskiego.

W wadze półśredniej — Kijewski zwyciężył przez t.k.o. w I rundzie Stolaraka.

W wadze lekko-średniej — Milczarek poddał się w I rundzie Kłębnie z powodu kontuzji.

W wadze półciężkiej — Cienieccki poddał się w I starciu Zychlińskiemu.

Przybyli do Zakopanego z pobliskiej wsi młodzi górale, partają z zapartym oddechem jak skaczą ich starsi koleczy. Nie jeden z nich chciałby być Kulą czy Marusarzem. A może i będzie?

fol. L. Olejniczak

GŁOSY i odgłosy

Komu są potrzebne tropikalne upały? (O wynikach pewnej kontroli)

Kiedy komisja kontrolująca racjonalną gospodarkę węglem wkraczała w dniu 18 bm. do gmachu PKO przy Al. Kościuszki 19 zdawało się jej, że weszła do łaźni. Podobnie było w Instytucie Włóknieniczym przy ul. Gdańskiej 91-93. Urzędnikom pot spływał z czoła, ale znośli ten dopust w milczeniu. Nie mniej dbali o stworzenie łaźni w swoich biurach palacze CZPB przy ul. Piotrkowskiej 51.

Wypadki te świadczą o zupełnym braku zainteresowania Intendentów gospodarką opałową.

Na szczęście nie wszystkie instytucje postępują w ten sposób. Teatr Żydowski zaoszczędził w ciągu tegorocznej zimy aż 50 ton koksu. Duże oszczędności opału zdołał uzyskać też FP przy ul. Sienkiewicza 27 i DOKP.

A sposoby oszczędności były bardzo proste. Uszczelniono pomieszczenia, wykorzystywano żużel i w razie, gdy na dworze temperatura wynosiła 5 lub 10 stopni ciepła, nie spalano tyle węgla, ile potrzeba było zużyć przy 15 stopniach mrozu.

Kwestia racjonalnego rozdzielstwa węgla na terenie Łodzi została w bieżącym roku na ogół rozwiązana ku zadowoleniu wszystkich. Opał nie potrzebuje się martwić, ani pracownik ani instytucja.

Jednak w dobie, gdy wysilek całego społeczeństwa zmierza do

jak największej obniżki kosztów własnych, gdy zakłady przemysłowe mogą się poszczycić znacznymi oszczędnościami na odcinku węglowym, instytucje i urzędy nie mogą pozostać w tyle, ale muszą zrewidować swój stosunek do tak ważnego dobra społecznego, jakim jest węgiel i zmniejszyć do właściwej normy jego zużycie.

PRAWNIK radzi

M. K. — Nieprawdziwe dane w tzw. „Kenkarcie” są bez znaczenia, jeśli posiada Pan właściwe dane w metryce urodzenia. Metryka będzie wystarczającym dokumentem do sprostowania w nowym dowodzie osobistym.

Odpowiedzi REDAKCJI

Cz. J. — Sulejów. — W ciągu ostatnich dwóch lat Film Polski uruchomił 1000 stałych kin wiejskich. Niejednokrotnie kina te, jak np. w Sulejowie nie mają odpowiednich urządzeń, względnie nawet pomieszczeń. Czy można z tego wysuwać wnioski, że raczej nie należało ich uruchamiać. Na razie pracują one w takich warunkach, jakie mają a w przyszłości niewątpliwie stworzą lepsze. W lice nie podaje się jak często powtarzają się same filmy. W kinach wiejskich mogą być wyświetlane jedynie filmy wąskoświatłowe a na takie są przerabiane jedynie filmy o wysokiej wartości społecznej - wychowawczej.

Skład Polski na mecz z Węgrami

Ustalony już został skład reprezentacji bokserskiej Polski

na niedzielny mecz pięściarski z Węgrami. Mecz odbędzie się w Poznaniu.

Skład przedstawia się następująco: Kukier, Woźniak, Soczewiński, Antkiewicz, Kudłak, Chychła, Musiał, Nowara, Grzelak i Gościński.

Druga nasza reprezentacja walczyć będzie w Budapeszcie. Drużyna nasza oparta zostanie między innymi na: Kasperczaku, Stefaniuku, Matłochu, Krawczyku, Krupińskim, Głonce i Jadrzyku.

Jeżeli Papp walczyć będzie w wadze średniej, to spotka się on ponownie z Nowarą. Istnieje jednak możliwość, że mistrz olimpijski przesunięty zostanie do wagi półciężkiej i wówczas rozegra pojedynek z Grzelakiem.

Mecz w Poznaniu obudził duże zainteresowanie. Hala po mieście będzie mogła 9 tysięcy widzów. Spotkanie rozpocznie się o godz. 15.30.

NISSO-DZIEWCZYNA Z GÓR

(20) tłum. Zofia Łapicka

wią starzy ludzie... Ten właśnie kwiatek jest tutaj wysyty... Trzeba się dowiedzieć, kto chodził z Jachbaru do tych trzech osiedli... Popatrz...

Ciężki i niezgrabny Mirzo-Chur siedział na dywanie i tłustymi, mięsistymi palcami, ozdobionymi pierścieniami, macał odzież Nisso. Pograżył się w rozszyfrowaniu sensu całego wzoru, biegnącego dookoła kołnierzyka koszu. Po tym nie dbała rzucił ją na kolana Kendryri:

— Pójdiesz? — Pójdę — sucho odpowiedział Kendryri.

— Najpierw idź do rissajadara i do Arbob-Kasima... Wstap także do Aziz-chona. Oni mają długie uszy. Być może, wcześniej się dowiesz, komu zaginęła żona lub córka... A jeśli się nie dowiesz niech droga twoja będzie błogosławiona, idź do Garmitu!... Jeżeli znajdziesz właściciela, powiedz: rzecz kosztowna, lecz można otrzymać z powrotem!... — Tutaj powiesz, że poszedłem po towary — rzekł Kendryri, nie dbała myśląc o czym innym, i zwinąwszy suknię Nisso wyszedł przez tylne drzwi na podwórze.

Mirzo-Chur odsunął duży kamień i otworzył na — rozciętych drzwi sklepu. Na trawie pod morwowym drzewem, siedział oberwany Karaszir. I choć to tylko Karaszir, nie posiadający nawet chałatu najbardziej wynędzniały fakir, na którym ledwie trzymają się strzępy brudnej skóry baraniej, Mirzo-Chur z zadowoleniem mrużył oczy. Przecież Karaszir jest jednym z tych, którzy pracują u Szopira, którzy uznali nową władzę, są posłuszni każdemu słowu Bachtiora... Jeżeli Karaszir siedzi tutaj, pokorny i cierpliwy, znaczy to, że on, prawdopodobnie długo walczył ze sobą i przyprowadził go tutaj ta słabość którą dobrze zna Mirzo-Chur... Przyszedł oczywiście prosić o opium, i trzeba mu opium dać, lecz najpierw porozmawiać z nim... Mirzo-Chur sadowi się na środku dywanu. Karaszir mil-

czy. Może wstydił się przemówić pierwszy? A jeśli nic nie powie, wstanie i pójdzie?

— Do mnie, prawdopodobnie przyszedłeś, usiadł pod moim drzewem? — nie wytrzymał i z umyślną szorstkością mówi Mirzo-Chur.

— Do ciebie. Przyszedłem pomówić! — nie wstając i nie kłaniając się odpowiada Karaszir, siedząc w tej samej pozycji co i kupiec.

— To znaczy, chwala władcy, chcesz powiedzieć: dzień dobry?

— Proszę, powiem: Dzień dobry! — odpowiada Karaszir. — Masz makę?

„Ach, tak, makę — myśli niezadowolony kupiec. — To druga sprawa. A więc nie doczekał się od władzy radzieckiej maki. Lecz i ode mnie jej nie dostanie!”

Jednakże doświadczenie nauczyło Mirzo-Chura nie odpowiadać nigdy od razu na pytanie. I spoglądając badawczo na nachmurzonego Karaszira powoli powiada:

— Po co będziemy krzyczeć do siebie — poprzez trawę? Chodź tutaj, Karaszir. Jest dywan do wygodnej rozmowy!

Karaszir niechętnie wchodzi do sklepu, siada na dywanie, spogląda na kupca wyniośle i hardo, jak gdyby kupiec, a nie on, był petentem. Milczy.

— T— a— a— k! — powiada kupiec. — Teraz proszę bardzo.

— Powiedział Karaszir, po co ci mąka?

— Nie zebrałem jeszcze z pola. Dzieci dużo. Dasz pół worka maki, a gdy zbiorę oddam cały worek...

— Worek? Mało. Daj trzy worki — szorstko oświadcza kupiec i ironicznie patrzy w oczy Karaszira.

Karaszir urażony tym spojrzeniem odpowiada ostro:

— Lichwiarski procent sobie wynaczasz! Dużo chcesz zarobić?

— Każdy człowiek chce zarobić.

— Nie każdy jednak nieuczciwie!

— Uczciwość dla małych. Dla wielkich uczciwości nie ma, bo przecież nie byłiby wielkimi!

— I wielcy ludzie bywają uczciwi! — Karaszir spogląda wyzywająco na Mirzo-Chura.

— Kto taki? — Kupiec jest zjadliwy gdyż zna odpowiedź.

— Być może, chcesz powiedzieć, że twój Szopir? (D. c. n.)